IO: BAPTISTAE LAVRI PERVSINI CLERICI SEMINARII

De Vita
D. MARIÆ ÆGYPTIACÆ
LIBRI TRES

AD REVERENDISS. D.
NEAPOLIONEM COMITOLVM
EPISCOPVM PERVSINVM.

PERVSIAE,

Ex Typographia Vincentij Columbarij. M.D.C.III.
SVPERIORVM PERMISSV.

REVERENDISS. DOMINO

NEAPOLIONI COMITOLO EPISCOPO PERVSINO.

IO: BAPTISTA LAVRVS PERVSINVS SEMINARII CLERICVS.

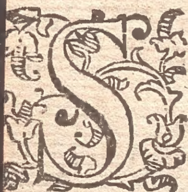
XIT in lucem, Paſtor Amplissime, primus hic vigiliarum mearum fructus: te quidem non abnuente, me vero etiam exoptante: quidni enim ego me prodam? tametsi longe diuerso consilio, ac pleriq;, opinor, interpretaturi sunt, temere, ambitioseq; a me videlicet factum, qui, nondum extra iuuentutis metas constitutus, qua ætate compluribus in eo scribendi genere pedem vix dum promouiſſe videri poſſum, de edendo cogitauerim. Parcant, obſecro, homines isti censuræ, nec me ante culpent, quam conſilij mei ratio-

nem inſpexerint. Equidem dictũ illud Se-
necæ Agricolam penitus deperdere, ſi quod
ſemen inſeuerit, minus excolat, ita olim reli-
giose ſum complexus, vt ſiquid in me bo-
nę frugis Poëtarum lectione erat inſperſum,
emori minime paterer; quin potius enixe
operam darem, quantum a grauioribus ſtu-
dijs vacare liceret, vt ſolerti ſubactione paul
latim ſuccreſceret, meq; in ſpem meſsis vbe-
rioris, ſi qua vnquam, erigeret. Ea pro-
pter ex Alexãdrini Clementis cõſilio (quod
inſtitutæ vitæ rationem decet) Heliconem,
& Cithæronem deſerens, Syonem inhabi-
tans, Muſas ipſas abire iubens, ac cæleſtes
Mentes meorum laborum auſpices inuo-
cans, de DIVA MARIA ÆGYPTIACA, in
quam peculiari affectu inde a pueritia exar-
ſi, hanc opellam meditatus ſum; quę quam-
quam domi contineri poterat, ex vmbracu-
lis tamen in Solem eo potiſſimum nomine
emittitur, vt alieni iudicij exploratrix, atq;
internũtia, quid mihi ex huius generis ſcrip-
tis

tis posthac sperandum sit, fideliter, libere aperte indicet: nam nec ego Suffenus, nec Simia, qui mihimet placeam: iudicium ergo, non plausum, licet expectare & hunc ab hominibus liceat, cum (quod aiebat Stratonicus) nullo constet impendio. Quod superest, fœtum hunc, quem obseruantiæ meæ apud te, Patrone Magne, obsidem esse volo, fronte, qua res tuas consuesti, accipe: tuus enim profecto est, si vel te spectem quo Poëseos in stadio, tanquam Acclamatore, bono meo fato, sum hactenus vsus atq; adeo (ni obstet reuerentia) Præceptore: vel me, qui, cum ex tuo sim grege, tibi qui es Pastor, in primis deberi existimo quidquid vnquam a tenuitate nostra proficiscetur. Vale ex Seminario tuo. Cal. Quinct. CIↃ. IↃ. C. IIII.

AD DIVAM MARIAM AEGYPTIACAM.

Iacobus Viuolus Seminarij Clericus.

AT populis nota es, dum Cypridis igne calescis,
Dum deserta colis, Fama sepulta tua est:
At nunc, quæ Famæ perierunt tempora, LAVRVS
Reddit, & æternam donat habere diem.

AD IO: BAPTISTAM LAVRVM SEMINARII CLERICVM.

Io: Nicolaus Leontius eiusdem Sem. Cler.

NON prius æquoribus committit Nauita Cymbam,
Quam MARIS edoceat flãmea STELLA viam.
Duc modo, LAVRE, tuam spatiosa per æquora Puppim,
Qua MARIS in portum STELLA recludit iter.
I modo, nec timeas, tumeant licet æquora ventis;
Non valet aduersus vis inimica Polum.

AD EVNDEM.
Benedictus Monaldus Sem. Cler.

LAVRVS perpetuo resplendet honore comarum,
Nec vitio ætatis carpitur, aut carie:
Et tua perpetuum viuent mansura per æuum,
Quæ canis heroo carmina, LAVRE, sono.

AD EVNDEM.
Timotheus de Timothęis Sem. Cler.

NATVRAE vigili dum mente arcana penetras,
Teq; suis ditat docta Minerua bonis;
Mirum, laurigero quod plenus Apolline; scribas,
Quæ Genio haud dubitem viuere posse suo.
Nec tamen hoc mirum, cum te vna Pallas, Apollo
Ingenij mira dexteritate beent.

AD EVNDEM.
Virginius Castaldus Sem. Cler.

NON miror, iuuenes quod vix dum euectus ad an-
Quæ canos sapiant, talia; LAVRE, feras. (nos,
Sic Phœbi Arbos, postquam exit tellure, virescit,
Nunquam casuras induiturq; comas.

ARGVMENTA SINGVLORVM LIBRORVM.

Primi Libri.

E Solymæ deſerta petat, MARIAMQ; tenebris
Eximat, inſidijs Erebi Dux Zoſimon vrget;
Nequicquam: feſtinanti Senior pede Diuam
Conſequitur, varijſq; beat ſermonibus aures,
Dum, Mundi qui fræna regant, cauſſaſq; viarum
Expedit, &, vitæ fuerit quæ ſumma, requirit.

Secundi Libri.

FLorentes æui curſus, crimenq; peracti
Temporis, acceſſum ſacram Salomonis in Vrbem,
Inuentæ celebrata Crucis myſteria, & almæ
Præſidium Dominæ, tranſmiſſaq; littora ſancti
Iordanis, tacitis & quidquid contigit annis,
Carmine perpetuo Nilo generata recenſet.

Tertij Libri.

ZOſimon inuadit Febris, qua liber, ad vndas
Procedit, vitreo defert ſub carcere Chriſtum,
Cuius vbi MARIE ſimilagine paſta, quieto
Immoritur letho, Cæli ſupera ardua ſcandens.
Arua Senex relegit, fuſum tellure cadauer
Componit tumulo, nomenq; euulgat in Orbem.

IO. BAPTISTAE LAVRI PERVSINI CLERICI SEMINARII

De Vita D. MARIAE AEGYPTIACAE.

LIBER PRIMVS.

ILIACVM Germen, Cæliq; adscripta maniplis
Femina, Iudæi non vltima gloria Regni,
Prima viam nostris ostendat in Astra Camenis.
Aspirent Superi, quorum sub iure frequentes
Abramidum tractus, Aegyptiaq; arua tenentur.
Non ego, felici labentem flumine Nilum,
Imbre sub æstiuo, clarum non Memnona plectris,
Sole recens orto, cinctum non cornibus Apin,
Aut Sistris refero ambitam resonantibus Isin:
Plurima quæ prisci celebrant mendacia vates.
Sed quam Cælicolæ, egressam regione Canopi,
Puppe peregrinas nantem videre per vndas

In

In fines, Galilæa, tuos, Iordanis vt vdas
Tranarit digressa vias, seseq; recessu
Sedis inaccessæ, nudoq; sub ætheris Axe,
Abdiderit, sceleri ereptos vbi duceret annos.
Tuq; adeo, quæ sola hominem nigrantibus antris
Eripis, æterno fecundans sæcula partu,
VIRGO, faue cæptis: tua laus, te supplice vultu,
Te prece votiua exorat, tibi prima sacratur
Linea, postremæ tibi clauditur orbita vitæ:
Tantus amor, superis animam redimire coronis.
ORBE sub Eoo, Solymæa in mœnia vergens,
Silua frequens, sanctæ coniuncta crepidine ripæ,
Vicino alluitur Fluuio, qui Monte receptus,
Transmissus per operta soli, radicibus imis
Excipitur Libani, geminosq; abscissus in amnes,
Vsq; fluit, donec, riuis coëuntibus, vno
Arctatur gremio, dupliciq; e nomine nomen
Ior-danem recipit currentibus aureus vndis.
Intus odoratos educit in aëra conos
Pinus amica fretis, frondet procera Cupressus
Aemula Pyramidum, belli domitura furores
Fraxinus, apta oneri Palma, intactumq; veterno
Robur, & æquoreas Abies visura procellas.
Nec vero Nemus in longum protenditur: ingens
Planicies post terga iacet, vix illa minutos
Emicat in fœtus, teneras vix educat herbas.

Solis

Solis ab adspectu feruens, eademq; calentes
Imbribus vda sinus: non illic vomere Bruma,
Autumnus pomis, violis Ver, frugibus Aestas
Noscitur: hinc regio mutis animantibus orba,
Squallet, & humanas excludit inhospita plantas.
Hasne olim quemquam vestigia ferre per oras
Egit amor? Pharias inter celeberrima Nymphas,
Claruit vt fœdis quondam Cythereidos armis
Effuso teneras populata Cupidine venas:
Nunc, longe castis æterni Pneumatis armis
Excita, cælesti mentem radiata sereno,
Illustrat Solymas æui matura latebras.
Huius vt egregiæ fluerent in sæcula laudes,
Et totum caneret vox indefessa per Orbem:
Detersas animæ labes, quas cætibus olim
In medijs illex, atq; inconsulta Libido
Intulit, vnde frequens posthac exempla capessens
Posteritas, Ditis rictus eludat hiantes.
Illustrem senio quendam, canisq; verendum,
Nec per inaccessas metuentem vadere siluas,
Rex Cæli exciérat. Mens huic insederat, omnes
Scrutari saltus, nemorumq; errare per vmbras;
Si qua latebrosæ cælestia pignora valles
Occulerent. Iamq; euectus Iordanis ab vnda
ZOSIMVS (hoc illi nomen) confinia Siluæ
Legerat appositæ: Cum formidabilis Orci

Arbiter

Arbiter obliquans oculos, qua præpete gressu
Carpit iter, trepidas Erebi suspirat ad Arces,
Atq; ita. Me ferus iste, meosq; euertere honores
Apparat, & Fidei instimulat Furor: hoc mihi bellum
Ira ciet Superum, vsq; adeo immortalibus actus
Saue Parens, odijs in me, gemitumq; meorum,
Armabis, nostri longum quæ iura Senatus
Seruarunt, aditusq; in Tartaron angustarunt;
Ingenti semet scelerum dum fasce fatigant,
Et contage premunt alios, olidisq; profanant
Sordibus? In vetitos an non satis isse Triumphos
Indignam Pelagen? non quæ tractare pudicos
Ausa pedes Domini, iusto licet increpet illam
Ore Simon? non innumeras, quas non nisi fessus
Enumerem? placet, huic etiam indulsisse calentes
Gymnadas, obscenisq; exercita ludicra mensis.
Esto. Poli (quamquam ò) Meretrix aspiret ad Axes:
Exuerit labes, Christo aspirante, nefandas,
Intrarit tacitas, me non prohibente, latebras;
Quid iuuat, ignotis assuetam degere in oris,
Ad Cæli reuocare diem? quo cognita Mundo
Aggeret, heu, nostris maiora pericula Regnis.
Non ita. Tartareæ vos hinc properate cateruæ
Fluminis ad ripas, Solymam quod circuit Vrbem:
Aëreas accite acies, inde agmine facto
Siluarum prohibete aditu, quicumq; proteruo
Audeat

Audeat ire gradu: finem dedit ore loquendi,
Ac sceptro signauit iter. Tunc Orbis opaci
Faucibus emergens, tenues exercitus auras
Occupat, & medias inter terramq;, polumq;
Aduocat Asmodeus fraterna voce cohortes.
Protinus accinctæ facibus Phlegetonte refectis.
Obsedere nemus. Puro sic melle liquentes
Ne ruat in cellas, pretiosi raptor honoris,
Cecropiæ stipantur Apes, portisq; malignis
Opponunt animas, vibrandaq; spicula in hostem
Exacuunt. Lucus tætros exhalat odores,
Per truncos simulacra volant, feralis opaca
Vultur fronde sedet, metuendus carmine Bubo
Ingemit, infaustæq; sonant Strigis omina, spectes
Cerberei tria colla Canis, Sphyngasq;, Chimærasq;,
Hydras, Harpyas, & Gorgonas, & Centauros;
Quæq; tenebroso liuescunt Monstra Baratro.
Iamq; Palæstinis propior fit Zosimus vmbris,
Iamq; pedes inferre parat; subito ecce tumultu
Silua fremit, rabiesq; armatæ inopina phalangis
Frondibus erumpit, gradientemq; igne minaci
Turbat, & ab furuis lucorum ingressibus arcet.
Ille tamen pergit: sedenim concepta latentes
Asperat ira Feras, te vi grauiore repellunt
Sancte Senex, in te rapidæ plebs cruda Gehennæ
Grassatur, crebrisq; minis vix sufficis vnus.

Ergo animi dubius pressit vestigia, secum
Multa putans: ceu si motam pugnantibus Austris
Viderit esse Ratem Dux, ambigit atrane contra
Nubila, & aduersas ventosi fulguris iras
Tendat, & an pauidam referat naualibus Alnum:
Attamen Arctoa sperans de parte salutem,
Acrius vrget aquas, & multo remige pontum
Verrit, & inuitis fertur trans æquora ventis.
Sic prope, suppetias Regem dum poscit Olympi,
Et mouet arcanas voces, immanis eundi
Impetus increuit. Nec te, Pater Optime, vota
Præteriere Senis; sed, quem Garganus adorat,
Conspicuum iaculis, pulchroq; Adamante rubentem
Accersis, Solymaq; hostes regione fugandos,
Edicis; cursu arrepto, tecta ignea linquens,
Bisquinasq; plagas, qua flammea sidera flammis
Fœta creat regio, & clypeis candentibus ardet,
Constitit, & tremulam iam iam victura senectam
Agmina, liuentes cælesti fulmine ad vmbras
Trudit, & Empyream remeat festiuus in Arcem.
Quam Lemurū numerosa cohors! aut quale per auras
Murmur! vt æstiui cum lux optanda sereni
Desijt, ac pluuijs fecundior ingruit annus,
Grandine inundat humus, rapido quæ concita lapsu
Dissilit, & Baccho grauidas exterminat vmbras.
Horror abit siluis, quæ nil crudele minantes

Accepere

Accepere Senem. Luci frondentis opacam
Explorat taciturnus humum, non abdita cæcis
Antra latent scrobibus, non longum ducta per arcum
Frondea tecta virent, non robora Querna patescunt.
Ergo secretas Nemoris prætermeat oras,
Bisdenosq dies, per inhospita tesqua, per amplum
Tendit iter spatium, campisq; patentibus errat.
Attigerat medij Titan fastigia Cæli;
Cum, matutino qua lux Phaëtontia mundo
Panditur, obtutus voluens, sic farier orsus.
Alme opifex rerum, primo qui Germen ab æuo
Elicis, & sanctum spiras non vnus Amorem;
Incertas errore vias, gressusq; seniles
Dirige: si quondam gentilibus auheor aruis
Te propter, si tecta libens aliena frequento,
Annuus ignotos gradior si sponte per agros:
Da mihi, vel veterum vestigia nosse Parentum,
Da, vel Eremicolam, melior quo auctore nitescat
Lux animo, residesq; abigat de mente tenebras.
Audijt Omnipotens, totumq; assensibus Axem
Impulit. Oppositam Scythiæ respexerat oram:
Tunc e longinquo species transmissa, pauentes
Spargitur in visus, niueo fax debilis orbe
Redditur, & tremulæ caligat imagine formæ:
Suspensam tamen euariant spectra obuia mentem,
An, quæ sopitos sensus simulacra flagellant,
Hauserit

Hauserit, aut ægris quæ somnia fingit amaror.
Contraxere metum crines, transfusus in artus
Terror yt; nostræ actutum vexilla salutis
Exerit, obstantesq; oculis fugere tenebræ.
Ecce procul tepidos MVLIER spatiatur ad Austros,
Tarda gradu, nullo velamine corpus amicta,
Nigrantes enecta genas, mensura comarum
Tenditur aure tenus, fusco vigor entheus ore
Diffluit, occultos animæ qui prodit honores.
Nunc protensa manus, scelera impia defodit Orco,
Nunc iunctas referens ad pectora, flebilis Astra
Suspicit, & patrium tacite suspirat Olympum.
Continuo stupidas opplentia gaudia fibras
Dant studio feruere viæ, mora nulla coërcet,
Haurit anhelus iter, seniumq; imbelle fatigat
Impiger, & sterilem late metitur arenam.
Nec minus, ætatis post lustra nouena peracta,
Inspectus MARIAM recreat Pater. Ast vbi cursu
Sollicitum, seseq; gradu propiore petitam
Respicit; angustis qua faucibus area deses
Arctatur, nigræq; patent confinia terræ,
Molitur diuersa fugam. Sic euolat Alnus
Ad volucres conuersa Notos, si limite Eoo
In suamet cernat ferri armamenta Carinam,
Hostilemq; putet: feruentius instat; at imas
Illa rapit suspensa vias. Concluditur arcto
Area

Area longa ſinu, ſcatebras quo deuius olim
Egerat allapſus per ſaxa rigentia Torrens:
Nunc ſterilis, nullaq; tumens vligine venas,
Peruia Phoebigenis extendit viſcera flammis.
Huc vbi peruentum, paullum fuga forte remiſſa eſt.
Cum Pater. Aetherios auidum cognoſſe clientes,
Atq; ideo emenſum Solymi tot iugera Regni,
Alloquio dignare, Pater. Quid ſcrupea greſſu
Rura voras, placidoq; ſenem non ore tueris?
Deſine, per Superos, curſu iam temet anhelo
Conficere: Eumenidum non me huc furiale venenum,
Non Erebi fraudes, inimicaue adegit Enyo.
Porro hæc conſilio, Diuiſq; vocantibus arua
Afferor. Ah ſaltem fugitiui lumina vultus
In me verte tui: ſint o mihi lumina tanti;
Quando, vel in media campi regione, petentem
Optatæ refugis ſimilagine paſcere linguæ.
Talibus orabat, lacrymæq; per ora fluebant.
At contra Mulier. Ne, Zoſime, perge ſequendo
Femineos vexare pedes; muliebria dantur
Membra mihi, radios quæ non impune tuentur
Solis, & aſſuetam tenebris nigreſcere noctem.
Tu potius, promiſſa tegunt quæ tegmina pallam,
Interius quæ corpus obit, concede roganti.
Sic vmbrata humeros, veſtemq; accincta fluentem,
Adſpectus patiar, iam nil auerſa viriles.

Obstupuit; grauidumq; gerens formidine pectus,
Pæne retro conuersus abit. Quid nouerit, inquit,
Femina, desertos celebret quæ condita c. mpos,
Me Mundo emersum primis qua Mater in annis
Voce salutarit? secum dum talia voluit.
Confestim sacro vibrata ab Flamine Lampas
Multifido ambiguam radiorum aspergine mentem
Irrigat; agnouit manifesto numine ductam
Ignotum proprio se nomine compellasse.
Ergo superiectos armis deponit amictus,
Contentus secreta tegi, vultuq; reflexo,
Progenies vt bina Noæ, qui forte superstes
Molibus vndarum mersum noua sæcula in Orbem
Transtulit; aduersas clamydem proiecit in oras.
Arripit iniectam Mulier, tergoq; refusam
Ante sinus solido distringit fibula nexu.

Tum iuuat exutam rugis aduertere frontem,
Inq; hominem vibrare oculos; suspensaq; mentis
Viscera lætitiæ dulci perfundere nimbo.
Inde ait. Et tantum potes exhausisse viarum
Me propter? quidquamne æui peperere tenebræ,
Quod solem meruisse queat? per deuia mundi
Degimus, & leges patimur telluris iniquas,
Immeritæ castas hominum spirare cohortes
Inter, & innocuas vitæ melioris Alumnas:
Donum grande nimis, communi vescier aura,

Cumq;

Cumq; Astris Phaëtonta pati. Nec plura, repente
Infirmum curuare genu, capitisq; verendam
Caniciem prostrare solo, blandusq; precatu
Exorare tuam, tellus Galilæa, colonam;
Armet vt orantem signo, quò in Tartara tendit
Noctis amica phalanx. Non segnior illa petentem
Summouet, ac supplex etiam procumbit: vterq;
Alterius luctatur opem, seseq; vicissim
Inuitant, verboq; simul de principe certant.
Haud secus Heroas, refici dum mitibus optant
Colloquijs, pugnasse putem, quibus æthere ab alto
Duplice pro victu maiorem detulit escam
Coruus. adhuc anceps agitur lis, quis prior ore
Inchoet, & sancto recreet sermone secundum.
Cum generata Pharo. Tibi debitus, alme Sacerdos,
Vocis honos; qui liba Deo, dum mystica Patrum
Ornamenta geris, purgatis frugibus offers.
Quid maius? modico Regem concludere in Orbe,
Cui sedes angusta Polus, cuiq; omnia subsunt,
Et noua cælestes trahere ad spectacla maniplos.
Infra te Isacides, cedit tibi gloria magni
Moseos, & quorum mentes caligine septæ
Occiduas Legis Christum nouere per vmbras.
Ille sub hæc. Et te Superum præsentior Aura
Roborat, vnde animo, quæ nusquam videris, hærent.
O Cælo cognata Charis, nec fascibus vllis,

Nec ſecum qui ſceptra coquat bene digna locari.
Tu, Dea, fecundum guttis cæleſtibus antrum
Corporeæ regionis habes; nil fraude maligna
Inficeris, turpeſq; animæ fugis auia ſordes.
Ne, Mater, fruſtrere preces: Crucis aurea per te
Signa ſalutifera firment mea pectora parma.
Victa rubet, paullumq; oculos demiſſa, modeſte
Annuit, atq; ſenis vix tandem indulſit amori.
Protinus aſſurgunt; mox qua vicinior agger
Eminet, & totam late deſpectat Eremum,
Et non ingratam ſedem languentibus offert;
Exiguum meditantur iter: defeſſus euntes
Deſtituit, fluctuq; volans ſe condit Hibero
Phœbus, & emerſum reficit Cythereidos Aſtrum:
Hic MARIE. Quando autē te huc cæleſtibus actum
Auſpicijs, manifeſta fides: dum defluus orbem
Splendor habet, puroq; fauent Aſtra alma ſereno.
Incipe, qui Mundo Reges, quàm firma per Vrbes
Relligio, Fidei cui commendentur habenæ,
Et longum ignoti ſeriem mihi diſſere ſæcli.
Qui nihil ancipiti poſcentem voce moratus:
Narrat. Anaſtaſium, cui cura exeſſe nefandis
Chriſtiadas odijs, hoſtiliaq; arma fouere,
Poſt domitos bello Siculos, & Iſaurica Regna,
Impenſaſq; auri turpi pro fœdere maſſas,
Iratos ſenſiſſe Polos, incendiaq; atri
Fulminis

Fulminis obscuris Orci expirasse sub vmbris.
Te pariter, primo sueras qui Solis in ortu
Pinguia lanigeras ad pascua ducere turmas,
Atq; sub occasu notis includere sæptis;
Sederis vt rerum solio, sceptrisq; verendus
Felix Cæsareo radiaueris vnus in ostro
Aequior Eunuchi, Iustine, peremptor Amantij.
Principe te, versi in melius Pietatis honores,
Hæreseon restincta lues, Fideiq; profundum
Vlcus te solo passum regnante recidi.
Hinc plaga lætatur Syria, ditionis Eoæ (mes,
Regna, Tyrusq; fremunt; hinc crebrior incola Idu-
Et Calcedonij tellus iam mitior orbis.
Tu fortes Hunnos, in prælia Bosphoron armas,
Prosternis Cabaden, populos tutaris Hiberos.
Felix Hormisdæ sæclum! cui nempe tot inter
Vndarum cumulos, Petrum, Cymbamq; petentes,
Cernere paciferam de Cælo labier Irin
Contigit. Adde ortum Scotorum finibus Astrum,
Adscriptum Cælis Astrum, te scilicet ingens
Brigida. Sed Thusci sors durior illa Ioannis;
Dum Theodorico mæsta fera sceptra regenti
Italiæ, in longas legatus truditur oras
Cæsaris, iniusto pro fœdere desidis Arrij:
Quamuis eximium laudis per rura Corinthi
Reddat Equus, quem plenũ animos, passoq; superbum

Pondere compressis nunquam conscendit habenis
Femina. Tu extremis quo floreat usq; sub annis
Firma Fides, mundiq; plagas, ac littora victrix
Occupet, excussis niuibus quæ semper abundant,
Quæq; calent rapido Solis propioris ab igne,
Quæq; tepent; precibus non indignabere fusis
Implorare Deum. Puppis quam plurima remis
Bracchia nixa mouent (Mulier tunc excipit) vndas
Discutit, optataq; sedet pernicior acta:
Non secus æternas Oratio fertur in Arces,
Et Triados genua alta tenet; numerosior illam
Si remex agat, atq; hominum multo effluat ore:
Paret ab his Senior, sanctiq; ut Flaminis auram
Concepit, sese totis complexibus arctans
Sternitur; illa tuens, rubro quam limite partem
Oblinit, Antipodum nigras dum deserit oras,
Et remeat nostros Hyperione natus ad Axes;
Paullatim erigitur, mediasq; effertur in auras,
Inde immota manet. sic prima a sede reuulsa,
Orbe sub infanti suspenditur aëre Tellus,
Aeterni Genitoris opus. sic rore pudico
Quæ plantas Christi ablutas fragramine Nardi
Sparsit, & effusis tersit gemebunda capillis,
Extremos rigidis ducens in vallibus annos.
At Lemurum Princeps, medijs qui tractibus errãt,
Triste licet doleat, Nemoris patuisse latebras,

Desertoq;

Desertosq; Agros, suaq; agmina passa repulsam,
Elusum Ditem, cassas euentibus artes,
Nec iam posse obito seniorem auertere campo:
Inuidia maiore calens; quo more Leones
Verbere se caudæ stimulant in bella ruentes,
Se se acuit, Fratremq; vocans, cui munia mentem
Flectere, & (heu pronã) trahere in conuicia linguam.
Quamqua, inquit, plures conamina nostra p horas
Duci haud posse reor, vicinaq; numina pugnant;
Vel minimum nos vsq; iuuet; Pater vnde rigorem
Mittat, nec pœnas prorsum patiamur inulti.
Aspicis, vt terra emineat, palmasq; supinet
Femina? vt acclinis senior tellure moretur?
Carpe viam pernix, nocituras excute vires.
Tu potes affixas templis, tacitumq; gementes,
Et tamen arcana prece pignora suspirantes
Arguere, immodico implerint ceu viscera Baccho:
Tu potes instabiles vndas dum calcat Olympi
Vindex, attonitis mirantum cordibus altos
Insinuare metus, turpe vt Phantasma, cauamq;
Corporis effigiem credant; tu doctus honorum
Frangere iura, dolos serere, atq; odia aspera ferre:
Tende truces animos, nec mollia tempora differ.
His dictis, mentis fulmen non ocyus errat.
Itq;, reditq; vias Erebi, rerumq; frequenti
Agmine, quotquot habent armamentaria Ditis,

Deligit immundum Calicem. Pauor ingemit intus;
Consiliumq; animi præceps, linguæq; malignum
Virus, Tartareoq; latex libatus ab amni.
Namq; ferunt: postquam detrusas axe cohortes
Aëreæ obruerunt æterno carcere nubes;
Exclusumq; hominem Nemorum felicibus oris,
Olim autem vacuas rediturum in Principis Arces,
Sæuior excepit mundi plaga; nocte, dieq;
Seruantem memori Sathanam sub pectore vulnus
Mille extruxe artes, & nomina mille nocendi
Germinis in magni exitium: sed ea inter amaros
Excudisse Scyphos, & pestiferos Crateras,
Aptos Eumenidum serere in præcordia pestes.
Hinc, & qui Inuidiæ stimulis ignescit, & Iræ,
Quiq; tumet, miseroq; auri pallescit amore,
Quemq; iuuat rugis frons obsita, quiq; calescunt
Ventris ab ingluuie, fœdoq; Cupidine feruent,
Ante nigram saniem, monstrosaq; pocla biberunt.
Fit propior, pronumq; senem furtim afflat, & atra
Proluit in patera: perlapsus ad intima inundat
Humor, & orantem exturbat, qui lumina tollens
In MARIAM, extantemq; solo, nec labra mouentem,
Turbato trepidos in pectore concipit ictus,
Membraq; prærepto torpent defecta calore.
Tunc anceps dubio sensus sub corde recursat,
Aëreone sinu tenues obduxerit artus
Spiritus,

Spiritus, horrendi ſpecubus deductus Auerni,
Feminea ignarum tacite qui eluderet vmbra.
Et ſecum. Quæ, Cælicolæ, funeſta parantur
Monſtra mihi? poſt implicitas, longaſq; viarum
Ambages hæc parta quies? vt ſcilicet aſtu
Cingar, & in rabidum miſerandus deferar hoſtem?
Ah, quid, dum curſu fugientis concita feruet
Area, & adſpectu ſe ſubtrahit inuida noſtro,
Sufficitis vires, & nil obſtante ſenecta,
Firmatis tremulam per crebra efflamina mentem?
Tunc tempus greſſum cohibere, doloſq; paratos
Præmonſtrare Polo, tonitru ſub ſidera miſſo.
Nunc iuxtim furui fæx deſpectiſsima Regni
Ore preces vomit, & ſedes ſuſpirat ademptas?
Sic miſer ad multam noctem trepidantior Agno
Fluctuat; vndoſo nutantem gurgite Petrum
Dixeris; & feſſam Mundo vaneſcere Lunam,
Et Cælo Paphias gaudet fulgere fauillas.
Viderat arcano curarum pondere preſſum
Nata Pharo, ſparſamq; ſenis per pectora nubem.
Ceu vitreas ſol tranſit aquas; nec clauſtra fluentis
Materiæ abrumpit, multo nec lumine frangit.
Tum pauidum dictis firmans. Nec te penes, inquit,
Tartarei vis vlla Ducis, nec te vlla furentum
Fax petit Eumenidum: mentis quin excutis vmbras,
Et reddis iam tute tibi? mortalia cerne

Membra

Membra: queunt longis obnoxia Solibus vri;
Ventorum gelidis perculsa rigescere pennis;
Interius veros anima epotante dolores.
Sic dulces radios in te supremus Olympi
Rector agat, mersumq; nigra caligine Mundum,
Et crudas Erebi Legiones vsq; gementem,
Cernere det, qualesq; parent in prælia casses,
Quotq; plicent hominũ, venantum more, maniplos.
Tantum effata. Sinus, humeros, vultumq; superne
Quadrifido emunit signo; nouus inde refersit
Ora nitor, viuas iaculantur tempora flammas.
Mosen lucifluo credas a monte reuersum;
Vsque adeo iubar irradiat: tunc ille resudans
Epotos latices insertaq; semina culpæ,
Concidit in vultus; atq; hinc de plebe videtur
Cornutam faciem non agnoscente beati
Principis; hinc gremio cum quis præreptus anhelæ
Doridos, aduersi miscent vbi fulgura venti,
Stat rationis inops; tandem vt lux reddita menti,
Proditaq; occultis defleuit crimina guttis;
Per rerum Dominum, per carnea vincula, quîs se
Implicuit, cum siderea Genitoris ab Arce
Fluxit Virgineæ media inter claustra Puellæ,
Auspice quo crudæ per tela algentia brumæ,
Nimborumq; minas; fluidosq; e nubibus imbres,
Perq; Cleonæos graderis vel nuda vapores:
Annorum

Annorum ne conde moras, ignotaq; vitæ
Lumina; pande mihi Quæ sis, qua duceris Vrbe,
Quid petis, & sedes tacitas quo Sole frequentas.
Pande libens; tua laus agitur, Sator Optime, tuq; hinc
Nosceris, vsq; tui latitans caligine Mundi.
Quæ diam secreta beat Sapientia mentem,
Diues inauratos operit quæ glæba fluores,
Vllane venturis referent compendia damnis?
Sed nec Fama nocens, doctusq; obtrudere palpum,
Arguerit te laudis amor, Deus omnibus auctor,
Quo duce non notis plantas impressimus aruis:
Nec fallor, primæ memini data signa senectæ.
Sexdenos Veris tererem cum forte recursus,
Ditigenum premor insidijs; qui plurima dum Nox
Incumbit terris, & habet mortalia Somnus;
Mentiti sanctos Superum de gente Ministros,
Vocibus his vsi mecum. Te, quem noua Cælo
Gloria sublimem cælestibus euheit alis,
Cuius & in Solymis nomen percrebuit oris,
Quaq; Palæstinæ surgunt in culmina Valles,
Venimus admonitum. Tempus iam deniq; sacris
Insedeas claustris, ne te per rura vagantem
Spectet ab Axe Deus; veniet longinquior hospes
Te visum, innumeris qui dotibus aurea vincis
Sidera, quotq; obitu pariter lassantur, & ortu.
Ibam nocturno tumidus præcordia visu,

Læta-

Lactabantq; rudem mendacia credita sensum.
Cum mihi (pro Superum pietas!) se obiecit eunti
Ignoti noua forma Viri, qui voce verenda
Orci aperit fraudes, verisq; hortatibus implet.
Tende alio cursus, Patremq; imitatus Abraham,
Orbe tuo egredere, & castam Iordanis ad oram
Siste pedem. Gens tecta cauo capita alta cucullo
Propter agit, qua Sol radijs nil iustius ambit.
De grege iam dicor; leges hinc nempe secutus
Non sine mente Dei nouus ad te deferor hospes.
Nam qua luce latens Christus, frondentibus errat
Siluarum latebris, paliturq; dolosa profundi
Tentamenta Ducis; lapides vt vertat in escas,
Irruat in præceps, Princeps dominetur in omnes;
Abscedunt tectis Patres, cunctosq; peragrant
Circuitus, quotquot lambit vicinior amnis.
Lex ea digressis. Vni gradiantur, & instent
Vsq; viæ; donec tergo deuectus Aselli,
Dum Pueri palmis, terramq; tapetibus ornant;
Illustrem Dominus Solymorum ascendat in Vrbem.
Ille hæc. Cunctatur Mulier, propiorq; coacta
Incipit, ima alto suspiria pectore ducens.
Et pudet infectos maculis tibi prodere mores,
Et, ne pollutus memoratis sordibus aër
In nubes cogat sese, turbetq; loquentem,
Extimeo; tuq; ipse oculis obtendere palmas
Cogeris,

Cogeris, vitæ metuens opprobria nostræ:
Forsq; alio captabis iter: ceu gramine campi,
Cum, quis in obstantem vestigia torserit Hidrum,
Læuus abit, flexoq; pauet fera sibila gressu.
Si tamen emeriti dulce est cognoscere sæcli
Dedecus, vt nudam nuper tibi visere promptum;
Omnigenum nudabo nefas, morumq; meorum
Dissidia, & scelerum fontes ab origine pandam.

Libri Primi Finis.

IO. BAPTISTAE LAVRI PERVSINI CLERICI SEMINARII

De Vita D. MARIÆ ÆGYPTIACÆ.

LIBER SECVNDVS.

ONSEDERE loco, pronaq; ubi fronte parumper
Conticuit, ducto sic longius inchoat orsu.
Qua septemgeminos fluit erupturus in amnes
Largior, æstiuo Nilus magis imbre tumescens;
Terra mihi gentile solum. spirabile Solis
Hic lumen, primasq; hausi miseranda tenebras.
Nec vero annorum referens elementa meorum,
Nutricum teneros lusus, dulcesq; Parentum
Blanditias, quæ bissenis mihi cognita in annis,
AEgypti portenta canam, dirasq; Deorum
Effigies, Patrum cultis orientia in Hortis
Numina, & eductas Heroum ad sidera Turres:
Sat

Sat primas æui curas; tunc ducere eburno
Pectine cæsariem, nodis innectere, in orbem
Colligere, intortam niueis aspergere gemmis,
Infuscare genas, inquirere quæ noua formam
Damna iuuent; quæq; in mores infanda pudicos
Coniurant, vertuntq; animos. Duodenus adultæ
Fluxerat Autumnus; patriaq;, domoq; relictis,
Adueni; Emathij qua stirps generosa Philippi
Condita marmoreo iacuit post fata sepulcro.
Sola quidem, multo at Veneris deducta paratu:
Munit iter vinclis insana Licentia ruptis,
Fertq; faces impurus Amor, Petulantia circum
Errat, & effusi Risus: tunc perdita, & amens
Incustoditi iura exsoluisse pudoris,
Et memini, & meminisse pudet. Quæ mollior ætas
Patrarit, cæcis iam peruia facta ruinis;
Quis fando plenos oculis non exprimat imbres?
Exsequar illa tamen; quamquam meminisse, latentes
Mens abit in lacrymas, & pectora mæror acerbat.
Quam fera nox animo, quam nil iucundius illa
Luce mihi; qua Virgineas despexe coronas,
Atq; Cupidineis potui dare colla catenis!
Ex illo crebris indicere ludicra mensis,
Inq; iocos laxare dies, nimiumq; proteruis
Ebria delicijs, lusus geminare procaces
Occepi: non muneribus ducebar opimis

In Venerem; Veneris merces vel magna, voluptas,
Et geminandus amor: mentiſq; infra atria noſtræ
Omnis gaZarum penitus ſubſederat ardor.
Quin ego ſæpe hominum vel prouida corda coëgi
Inceſtare Polos, ſopitaq; pectora in ignes
Arrexi, nec cura animo: nam ſponte ferebar
In luxus, ſenſumq; malis excuſſerat vſus.
Nec mihi quis Pelagen, perituræ aut Thaidis acta
Præferat, aut ſacris quæ furtim elapſa latebris,
Indulſit ganeis, donec Pater exitus Abrhaim
Militis effigiem mentitus, & ora procantis,
Rurſus in antiquæ clauſtris concluſit Eremi.
Iamq; recenſitos vltra ter quinq; Decembres
Exierat Titan; & adhuc ſine fine fruebar
Illecebris, turpeſq; trahens ingloria noctes,
Ingenti Macedum macularam crimine terram.
Fors etiam ſenſere nouam tecta hoſpita peſtem,
Et populi timuere luem, propiuſq; periclo
Ad Superos fudere preces, ne impune vagari
Talia Niliacas paterentur monſtra per Vrbes,
Areret fons iſte mali, ſiue acta Getarum
Trans ſcopulos, ſparſum maculis traduceret æuum,
Ingenio peritura loci. Non irrita voces
Detulit aura tuas, Vrbs labibus oblita noſtris;
Ante vtinam tales fudiſſes ore querelas,
Addictam Stygijs quæ me rapuere cauernis.

Tempus

Tempus erat, cum vicinum properaret in æquor
Late hominum conferta manus, quos humida Nili
Claustra tenēt, quos Coptos habet, monstrosaq; pascit
Aegyptus; Lybicis quos montibus educat Hammon,
Et Ptholemæa Pharos, nimijsq; exhausta Syene
Ignibus: ardet iter, ruit indiscreta iuuentus
Oblonga ad talos spectanda in veste, lacertis
Taurinam pellem, dextraq; hastilia gestans;
Omnibus in vultu Pietas. iam scanditur Alaus,
Et medio fertur Zephyris spirantibus alto.
Parte alia crebras alij densare biremes
Ad littus, mistisq; sinus onerare maniplis.
Obstupui, atq; adeo rerum studiosa nouarum
Appropior Iuueni. Dic o quid tantus ad vndam
Concursus? quo terrarum gens confluit isthæc?
Ille autem. Sacras Solymorum tendit ad Arces,
Spectet vt inclusum gemmis venerabile Lignum,
Christi Illustre decus, cuius sollemne trophæum
Proxima Luna refert: si suaserit ire voluntas,
Tunc ego, composita reris me puppe recepten?
Donetur merito, subdit, si Nauita naulo,
Has certe tranabis aquas. Mihi munera nulla,
Nulla mihi argenti vis est; sed certus eundi
Impetus expositum iam destinat ire per æquor.
Ibo audax, & si rerum ferar indiga, & expers,
Haud expers tamen ibo mei. Subrisit; at ipsa

Vsque furens, Pinum gelidas tum forte parantem
Nereos ire vias, conscendi; interq; inopinas,
Sicut eram malesana, procax, elumbis, & illex,
Delibuta comas, fucato splendida cultu,
Emicui Iuenum, portentum immane, cohortes.
Hic ego quas scelerum facies, quantumq; per omnes
Conflarim miseranda nefas, quis carmine digno
Explicet? incesta potuin Mare findere puppi,
Perq; profanatas errare procacius vndas?
Continuitq; manum Genitor, ne cælitus ignem
In sontem iaceret; ne venti aduersa frementes,
Vrgerent fessas in saxa latentia tonsas?.
Prò Pietas? deseuit hiems per cærula, Ionas
Dum dicto parere negat, Monstriq; reclusis
Faucibus hauritur: liquidum dum Legifer Heros
Currit iter, Rubriq; Maris curuatur vtrinq;
Lympha fugax, medio Pharaon iacet obrutus alueo.
Ast ego contemptrix Superum, fax subdola amoris,
Quæq; meos comites sub iniqua Cypridos arma
Hostis amica adigo, non deturbata ceruchis
Pisce voror, reflua non obruor æquoris vnda.
Sed tutam, nulloq; Aquilonum turbine raptam,
Emensam placidi terga inconcussa profundi,
Optato exponit Ratis imperterrita portu.
Iam tractus, Iudæa, tuos, Solymæq legebam
Rura plagæ, magno Iuuenum circundata cœtu:
Eoum

Eoum qualis Phoenix cum migrat in orbem,
Pone Auium grex magnus abit; cum protinus omnis
In partes rapitur varias, & me vagus vnam
Deserit. Agnosco subiti quæ caussa recessus;
Plurima nam pubes diuerso ex orbe profecta,
Puluere sparsa caput, ieiuno pallida vultu,
Supplex æterni Tumulum Soteris adibat.
Sed mens cæca animæ, scelerumq; infusa per artus
Semina, iamq; calens media de puppe libido
Præstrinxere oculos, nec rem nisi simplice sensu
Tunc bibo. Digressos petulanti plena cachinno
Prosequor: Innumeras non est amor ire per Arces
Vrbis Idumeæ, non aurea visere Diûum
Limina, & effracti vestigia peruia Templi,
Non muros toties obitos, totiesq; renatos,
Tecta alia, atq; alias vestigo sedula turmas.
Nec labor; aspirant votis Phlegetontia nostris
Numina, & occurrunt passim, quos labe nefanda
Polluere, & solito placet eneruare veneno.
Hic etiam quanto temerauimus hospita luxu
Mœnia? quot, quales animorum euertimus aras?
Hinc (merces speranda reis) pro talibus ausis
Flos Vatum, Regum Princeps, terrorq; Gygantum
A Saule infernam qua pellere suetus Erynnin,
Ad Cytharam palmas iterum retulisset eandem,
Pelleret vt patria scelus hoc quanto ocyus Vrbe;

Ni Pater omnipotens, cuius clementia cunctos
Didita per populos, crimen quodcumq; superstat,
Frænasset Regem, melioraq; fata parasset.
Festa dies aderat, solitoq; illustrior vndis
Sol caput extulerat: mihi cum ruere agmine magno
Visa acies hominum, non densius aëre bruma
Lapsa cadunt folia, & sedem concedere in vnam.
Constantiniadum moles operosa refulget
Vrbis in amplexu, centenis nixa columnis.
Huc gens tota fluit feruent vaga compita, puluis
Fuscat nube vias, & gressu tardat euntes.
Ire iuuat: prius extantes in vertice cirri
Mista rosis vnguenta bibunt, sparguntur odoro
Nectare, & effuso tenduntur syrmate vestes.
Quaq; superfusum multa caligine vulgus
Adfremit, ac ritu vndarum, cum nubilus Auster
Insultat pelago, sine more vrgetur, & vrget,
Irruo. Quæ nostro poterat par ire furori
Eumenis? acta locum gens dat, sed & inter eundum
Pacem oculis, bellumq; gerens, concludere furtim
Ardebam teneras Cypræa in vincula mentes.
Ast aditu prohibet flammas, animamq; tuetur
Cura vigil, nostroq; timens captiua subesse
Imperio, huc propius petulantem impellit, & illuc.
Ventum erat ad limen. Gelidam porta aurea Calpen
Spectat, inocciduis Domini circumlita signis,

Crux

Crux hinc, Crux illinc, geminis ea ſymbola valuis
Præradiant: iam Templa patent, turbamq; frequẽtem
Expectant; ſtat denſa phalanx, & preſſa, premenſq;
Angitur, atq; auido ſemet feruore fatigat.
Irrumpit tandem, magnoq; effuſa tumultu
Plebs natat in templo, pugnataq; gaudia carpit.
Vt trabe multiplici cum craſſa exire vetantur
Flumina, ventre tument, donec ſuperantibus vndis,
Oppoſitas vincunt moles, campoſq; pererrant.
At non immiſtam populis, alioſq; ſecutam
Accipit ampla Domus; quin vix pede lambere limen
Aggreſſam tacite vis improuiſa coërcet,
Acceſſumq; negat. Quid cum? viridiſne iuuentæ
Robur hebet? crebra comitum num fracta procella,
Speratis mea Cymba nequit ſuccedere arenis?
Ergo ſacros aditus iterumq;, iterumq; retento,
Poſtibus intactis iterumq;, iterumq; repellor.
Quoq; magis fuſæ coëunt in pectora vires,
Inq; fores accenſa feror, violentior inſto;
Hoc magis excludor. Retro ſic ire Magiſtrum
Defunctas Nereo conantem trudere claſſes
In portus, a fronte minax ſæpe impulit Eurus.
Quid facerem? cedo in partẽ, quando intima ſanguis
Sauciat, & mentem nec-opinus concutit horror.
Dum vagor adſpectu, num quis me forte retruſam
Eludat, rerum facies occurrit vtrinq;

Bina, duplex Paries vasti latera vtraq; Templi
Ambit, quem quondam radiantem mille figuris
Artificum duxere manus, operumq; sacrorum
Impressere notas. Animi componere fluctus
Posse, mihi res visa satis; propiore sinistrum
Planta adeo latus, & picturæ lumine pascor.

Hic Puer Abramides Genitoris iussa capessit
Impiger, & gladium manibus, flammamq; rogalem
Gestat ouans, & fasce humeros oneratus acerno,
Festinat celsum montis superare cacumen.
Præcipit hic senior Natum subsistere, onusq;
Ponere, qui rudibus confestim Altaria saxis
Construit, inde struem lignorum imponit, & addit
Isacon, ambobus vinctum post terga lacertis.
Extendensq; manum, nulla formidine ferrum
Stringit, iamq; piæ solamen dulce senectæ
Immolet, & Gnati caros transuerberet artus;
Ni sacer ætheria dilapsus ab Arce Minister
Arceat, & clausum arboribus pone Arietis albi
Ostendat vellus, prima pro cæde litandum.

Illic Hebræos, Chananææ insignia pugnæ
Dum referunt, timor inuadit, pars tabe furenti
Occidit, ignitos pars frustra summouet angues:
Dux tamen, extremam Populo inclamante salutem;
Castrorum in medio concretum ex ære Cerastem
Suspendit longo, qui finderet aëra, conto.

Hinc

Hinc iussas acies oculos huc tollere, virus
Deserit, & fluidis abscedunt vlcera membris.
Parte alia duplices inimica fronte phalanges
Effulgent, fremitu hæ gaudent; grassatur in illas
Tristi corde Pauor; dubia dum sorte duellum
Vertitur, & totis spondentur funera campis.
Namq; Philistæas ausum defendere partes
Terribilem membris, immanemq; ore Goliam
Prouocat exigui Pastor gregis, illius arma
Pastorale pedum, lectiq; in fonte lapilli.
Hac læuus: Dextro rapior dein pariete; ibiq;
Eductus puteo truncum iam certus Iudas
Prodere quadrifidum, gemmata in sede sedentem
Sistitur ante Helenam supplex, tumulumq; propinqui
Culminis ostentat, Veneris delubra nefandæ.
It subito Paphium pars excisura Colossum,
Pars fodit affixas rupes, & feruida saxa
Diffindit nitens, & toto pectore montem
Dissipat; incuruos alij exercere ligones,
Egerere & lapides, effractaq; viscera terræ.
Nec mora, scrobs aperit latebras; educitur imo
Crux triplex fundo. Tunc exarmata catenis
Bracchia protendens, iam non captiuus Iudas,
Aspicit, infremere horrendum Plutona per auras,
Et rabie stimulante premi; quod signa Tonantis
Eruta, quod veterum simulacra excisa Deorum.

Quæ vero e Crucibus Regem stellantis Olympi
Extulit applicitum, dum quæritur agmine toto:
Ecce sepulcrali iuuenis condendus in vrna
Effertur; pheretro imponunt tria ligna, sed vltima
Arboris attactu, frigentia membra reuisit
Spiritus, & nostras admirabundus in oras
Surgit: hic insuetis populum feruere choreis,
Et pæne emota psalteria ludere dextra,
Cernere erat; Dominam ante alias, quæ vestis honora
Reiecto fastu, posito Diademate Regni,
Et lunata genu, venerabile Robur adorat.
Nec procul hinc Solymi, Romanorumq́; cateruæ
Metantur sedem Templo, spacioq; patenti
Fundamenta locant: struitur noua machina læui
Marmore, conspicuo ducuntur tecta metallo:
Et, ne vel multa moles immensa fatiscat
Clade, columnares firmant latera ardua dorsi.
Inde Crucis vexilla secat Regina, sacræq;
Partem infert Aedi, recipit Roma inclyta partem.
Sic ducebam oculos; subitus cum pectora terror
Occupat, accessus caussam, pia signa, Crucemq́;
Insinuans: animæ in tacitum penetrale receptus,
Elicit arcanos gemitus, animamq; nocentem
Arguit. Intrabis culparum arguta nouatrix?
Intrabis tandem? nec te scelus, atraq; turbant
Crimina, tot, tantisq; hominum ditata ruinis?

Ergo

Ergo affixa malo, ſtolidæq; incendia mentis
Vſq; fouens, fœdis venerandam greſsibus Aedem
Attentare paras? te vox ſaltem illa ſuperni
Numinis admoneat, qua quondam Monte nitenti
Spinoſo inuolitans Moſen longe arcuit igni,
Pone pedum ſoleas, quam calcas, enthea terra eſt.
Tantum hæc. Actutum excutitur deſpecta malorũ
Congeries, quodcumq; actis peccamen in annis
Admiſſum, & priſci occurrunt diſcrimina morbi.
Erupere genis lacrymæ, crimenq; ſolutis
Faſſa comis, geminas laxaui in verbera palmas,
Et pectus miſta plangens furibunda querela,
Qua portæ conuexa ſuper, de marmore viuo
Concauus Orbis adeſt, vbi ſplendet Virginis almæ
Dulce puerperium, ſuſtollo lumina, & vndas
Corde vomens, tales effundo pectore voces.
Alma Parens, quam nec primæ contagia labis
Ante ortus tetigere diem; nec gaudia poſtquam
Luminis hauſiſti, macularunt crimina tædæ;
Indulge miſeræ veniam, quæ conſcia culpæ,
Digna Gomorræas dudum bibere ore fauillas;
Si vultus, Regina, tuos accedo, tuiq;
Voce vel impura decus implorare fauoris
Haud vereor. Parce, o ſæcli ſpes fida nocentis,
Neue oculos auerſa pios mihi deme, proteruis
Quamuis hiſce oculis ſpecteris; faſq;, bonumq;

Id licet exposcat, maculosæ gentis inani
Obsequio tumeant, qui pallent crimine, quiq;
Virginea gaudent animam vinxisse corolla,
Virgineis pariter cultoribus vsq; fruantur.
Si uerax tamen has olim descendit in aures
Fama, tui confluxe vteri sub claustra Tonantem,
Labentem miseratum Orbem, subijsse labores
Insuetos, duroq; affixum bracchia malo
Puram animam medijs in sontibus expirasse,
Sontibus immeritam pareret qui nempe medelam
Morte sua, meritoq; reos arceret Auerno,
Da, Virgo, talem Natum quæ digna reperta es
Ingrato donasse Orbi, da posse referre,
Quod peperit mihi morte bonum. Tibi pectoris aram
Deuoueo, ritusq; pios imitata regentum,
Cum puppim emotæ certant sorbere procellæ,
Vota ferunt, pictasq; parant post vota tabellas:
Emersa e scelerum fluctu, tacitaq; repulsa
Libera, marmoreæ radiabit imagine formæ
Hæc facies, tabulasq; dabit vox ista loquaces.
Tu modo ne sanctis exclude a p[illegible]tibus, illud,
Illud ego vt Lignum spectem, quo nostra propago
Ridet tartareum, iam non captiua, Tyrannum.
Da faciles aditus: etenim si plena sui mens
Vel minimum se posse putat, non vllius vnquam
Inquiner attactu sceleris, non crimine post hac
Polluar

Polluar: extremo inijcimus iam vincla pudori,
Et fidam extremi partem promittimus æui.
Finieram. Trepidam penetrant cælestia mentem
Robora: continuo Fidei succensa calore,
Speq; piæ Genitricis ouans, vestigia raptim
In vetitum refero limen, stantemq; cateruam
Oppleo: dumq; imo sub pectore spesq;, metusq;
Concursant, tandem, vi nulla obstante, frementes
Transgredior turmas, dubitataque templa subintro.
Quid mihi tunc animi? quã læto in corde voluptas
Speratis hæsisse locis? ne gaudia confer
Illius, ipsa inter quæ murmura conuiuarum
Haud verita est Christi vestigia tangere dextra,
Impuramq; olim summittere ad oscula linguam,
Quamquam animi tunc pura: ergo introgressa cruore
Vsque rubescenti defixi lumina Ligno:
Circum stant aræ centum, funalia centum
Fixa tolis, Mons abscissus, fractiq; molares,
Ac Domini respersa pijs sudoribus arma.
Vtq; oculis satis indultum, mentemq; capaci
Luce explesse datum, pacem, veniamq; rogantes,
Mille verecundis affiximus oscula saxis,
Atq; exorata lente decessimus Aula.
Tollitur extemplo MARIAE prospectus in ora,
Ore autem. Quas ah? grates, aut quale rependam
Pectoris obsequium, meriti quod pandat abunde
Pondera?

Ponderaꝰ tu vetitas aperis mitissima valuas,
Et das siderei victricia signa tueri
Principis, atq; animæ sperata pace potiri:
Quam dedimus dignare animam; tibi colligit auras,
Dirige tu dubiam, venientia tempora vitæ
Instrue, venturis viuat quo dignius annis.
Hæc vbi dicta: leues subito resoluta per auras
Vox sonat. Humentes i trans Iordanis arenas;
Hic tibi tuta quies, & summi terminus æui.
Nec plura. Imploransq; iterum per vota benignam
Parthenicem, gressum ad iussam cito molior vndam.
Nec deest, conspicuo nudatam tegmine, palla
Simplice contentam, largæ qui munere dextræ
Dignetur; gestansq; manu tria liba, Syonem
Desero, & optati structam prope littora Ponti
Aedem adeo. Interea Sol occidit, altaq́ꝫ montes
Vmbra tenet; saxo ingredior fundata vetusto
Templa, & ad ignotam procedo Numinis aram.
Quam super: Eximium fluuio radiare IOANNEM,
Rore leui, timide Christi sacra membra rigantem
Intueor; iuuenumq; choros hinc inde gerentum
Lintea; demissam cælesti sede Columbam,
Aeternum magni testantem Pignus Olympi.
Sternor humi, teq; ore pio, Ter Maxime Vatum
Deprecor, assistas operi, meaq; æthere ab alto
Orsa iuues. Sed stellanti Nox ardet in vmbra,
Meq;

Meq; sopor placidis fessam complectitur alis.
Iam reserata dies, somnumq́; a mente fugaram.
Illic multiplicis consueta piacula noxæ
Concipio, lymphisq; manus, atq́; ora refundens,
Attactu quas ipse suo sacrauit Iesus,
Antiquam celebro Patrum de more Synaxim.
Mox flumen, salebrasq; loci transuecta; maligna
Qua sola, & humanæ trepidant saxa aspera plantæ,
Deferor, & cæcæ fugiens discordia turbæ
Agmina, inaccessi formidine perfruor orbis.
Atq́; hic orta Pharo, facto iam fine, quiesset:
Ni pater: Imo agedum, ne, quæ tibi cumq́; supersunt
Nube tegas; dulce emensum memorare laborum
Pondus, & exacti seriem percurrere fili.
Illa autem: Innumeras, lingua, exordire querelas,
Lingua, meos casus, & quot prope condita portu,
Pertulerim fluctus, feralibus incipe dictis.
Phœbe, quaterdecies stellantia templa rotasti
Septenos supra cursus; exquo Vrbe relicta
Dauidis, hos colimus, nullo infestante, recessus,
Nullo, inquam, infestāte hominum; quando omnis ab
Exorta in me tempestas, hoc fonte dolorum (Orco
Triste fluens numerus. Ter senos torta per annos
Plus minus, his memini: quantum vicisse pericli
Auspice Christipara, quales superasse recordor
Dæmonis assultus; hinc accipe. Sæpius ægrum

Pectus

Pectus, & exhaustum lacrymis stringebat edendi
Acer amor: tostas Cereris cum dentibus escas
Attererem, subito laxi ludibria ventris
Surgebant animo, quod terra, quod educat aër,
Quod Nilus, quoscumq; Deos Aegyptus honorat;
Adde merum Meroes, Mareotidis adde falernum,
Cæci luxuriem Bacchi, preciosaq; mundi
Fercula, quîs olim lasciua licentius ætas
Diffluxit; quæ quando loci prohibebat egestas,
Pallebam, maciemq; anima interiore coquebam:
Sæpe leues Cytharas, spirantia carmina, amantum
Iurgia, molitas fraudes, resolutaq; in ignem
Viscera, & effusas in mollia gaudia noctes
Insinuans, mæstam iam non repetenda Libido
Torquebat lente, vitæq; in dura trahebat
Tædia. Quid passas nocturna per otia pugnas,
Iniectosq; metus referam? me tardus Hibero
Deserat ante dies, quam monstra in lurida versos
Enumerem Lemures, quam spectra minantia cædem,
Inflictas Erebi pœnas, promissaq; demum
Funera, Eremicolæ quæ nusquam hausere priores.
Me tamen, & vulsi penitus solatia morbi,
Verberibusq; admista pijs lamenta tegebant,
Et quæ, deuotos VIRGO haud frustrata precatus,
Munifico spargit languentia pectora nimbo.
Hinc clades inter, vibrataq; tela profundis
Fratribus,

Fratribus, Angelicis incincta cohortibus, altis
Visa exisse Polis, & me Mundi ima tenentem,
Despectamq; vltro sanctis animasse loquelis.
Fide animo, victrix tandem ditabere Auerni
Exsuuijs, meritasq; dabunt tibi Tartara palmas.
Perfer, & obdura: cælestis semita in arctum
Tendit, & angustus patitur vim limes Olympi.
His ego dum versor vicibus, transmissaq; vitæ
Tempora purgata cordis statione retracto,
Curarum extremas rediens Sol attulit horas.
Ex illo, hinc alio tristes abiere tenebræ,
Nec defæcatum violasse hunc aëra fœdæ.
Ditigenum potuere manus; vidi ipsa rebelles
Irrita conari, vidi ipsa immanibus Hidris
Ardere, ac tremulis iræ incandescere flammis,
Vidi etiam admoto procul ablegata flagello
Bella, odia, & Stygij nigrantia fulmina regni,
Et castos Superum post hic habitasse maniplos:
Qui sceleris puram, functamq; laboribus Orci,
Sæpe sacras secum duxere per ætheris oras,
Et patrij dederunt commercia noscere Cæli.
O memores longum luces, albisq; notandas
Velleribus, quibus Astriferas super edita moles,
Aspexi, Chaldæa olim prope flumina quidquid
Captiuus cecinit perplexo carmine Vates;
Quidquid &, Aegæo premitur qua proxima Nereo

Pathmos

Pathmos, inexplicitus fertur cecinisse Ioannes.
Sed summo laus summa Patri, qui sæpe potentes
Dignatur solio, interea non despicit Orbis
Quisquilias: quo more suos Sol arduus ignes
Æque pauperibus donat, locupletibus æque.
Desierat iam plura loqui. Tamen vnde tot annis
Excepit Senior, frugum tibi copia? & vnde
Vel leue nudatos tegmen contexuit artus?
Illud idem, illa refert, quo liquimus alta Syonis
Mœnia, & irriguas Iordanis obiuimus vndas,
Temporis enectum vitio, nimiaq; senecta
Deciduum, tenues abijt velamen in auras.
Crebrius hinc tactum glaciali frigore corpus,
Grandineq;, & crudo pluuiarum algore petitum,
Et Canis icarij torrentia spicula passum,
Heu, quot sustinuit, quam magna incommoda? quot se
Induit in facies? posses modo dicere anheli
Effigiem scopuli, refluo cum tunditur æstu
Aequoris, hyblææ similem modo dicere ceræ,
Quæ perit, ardenti cum ponitur obuia Soli.
At mihi quas escas dederat pia dextra, diurno,
Nocturnoq; gelu, poterant quæ attraxe perennem
Duritiem, denos septem per Veris honores
Vixere, inde herbis, quæ campis hisce virescunt,
Vescebar: sedenim veteres lapsusq;, nefasq;
Corde reuoluenti, lacrymisq; piare volenti
Non

Non vllæ cordi clamydes, non vlla superba
Gaudia erāt mensa, sed quo calet omne, quod vsquā est,
Desuper infusum velabat pectora VERBVM,
Fecundoq; animam satiabat nectaris imbre.
Quis dubitet? nostri vera haec sententia Regis,
Haud tostae tantum spirant munimine frugis
Mortales, certum robur, vitamq; ministrat
Sermo Dei, dulcesq; epulas imitatur Olympi,
Quæ Israëligenas olim pauere cohortes.
Hactenus annorum seriem memorasse meorum
Sit satis, & fessæ tenuis si gratia linguæ
Debetur, summo pro me pia vota Parenti
Offer, Auernali meritam ne destinet igni.
Finis erat fandi: porrecta fronte Sacerdos
Obstupet infusos rores, concessaq; ab alto
Munera, tum passis suspectans æthera palmis,
Aeternas, inquit, grates, placidissime Regum
Reddo, Christe tibi, qui quos largitus honores
Huic, quae in Cælicolum se conspirasse fatetur
Dedecus, educis tenebris, atq; asseris Orbi,
Me praesente, tuis quo scilicet alter in aris
Patri pacificas non segnior obtulit escas.
At te, sic subdit Mulier, per numina Cæli
Obtestor, per si quis dictis fors penes istam
Caniciem mihi restat honos; ne, deprecor, vni
Dicta tibi, cures hominum demittere in aures.

Donec se humanis latebris, & compede viua
Eximat, & patrios repetat mens libera campos.
I felix, Ariesq; nouis vbi cornibus annum
Extulerit, mensesq; nouo Phaëtonte redibunt,
Huc adsis, mistoq; iterum sermone fruemur.
Ante peto, simul ac cineres, & nota recurrent
Tempora, quae magni renouant ieiunia Christi,
Ne superes Iordanis aquas: verum ipsa facultas
Longe aberit, licet ipse velis; sed vespere sero
Flos Patris aetherij cum passus adorea liba
Vertier in se se, conclusum pyxide corpus
Adfer, vt optatae celebrem conuiuia cenae.
Namq; per hoc aeui, vastis quo viximus agris,
Sinceram Domini nequicquam optauimus escam.
Vltra Iordanis ripas absiste moueri,
Ipsa adero. Iam vade alacer, votumq; volentis
Corde exire veta, sic in te certa bonorum
Dona fluant, sperentq; suum te sidera ciuem.
Tantum effata, atq; in verbo vestigia torquens,
In diuersa abijt: demissus in ora recumbit
Zosimus, & pressae lambit sola feruida terrae;
Protinus abscedit, sanctamq; remensus Eremum,
Se laetum socijs comitem redeuntibus addit:
Quos demum reduces sperata in tecta receptos,
Sacra salutiferae recreant sollemnia mensæ.

Libri Secundi Finis.

IO: BAPTISTAE LAVRI PERVSINI

CLERICI SEMINARII

De Vita D. MARIÆ ÆGYPTIACÆ.

LIBER TERTIVS.

NTEREA solitas versatilis expedit anni
Menstrua Luna moras, orditur & ipse labores
Phœbus ab axe nouos, quo florea nascitur Orbi
Temperies, verniq; palam reserantur honores.
Annuus ordo redit, redeunt cum Sole reuerso,
Christiadum de more, dies, quos ore sereno,
Pulueris iniecti auspicio, pulcherrima rerum
Sobrietas auidis ridens complectitur vlnis,
Sobrietas, qua criminibus se se expiat atris
Turbida vis animae, qua luxu effusa domantur
Viscera, qua celebri splendent Ieiunia cultu.

 Ecce

Ecce tenebrosis Erebi festinat ab antris
Dira lues, nigro FEBRIS circundata amictu,
Luce oculos perfusa graui, feruore maligno
Funereum succensa caput, stat frigida circum
Caesaries, late glacialibus obsita nimbis.
Dextram frigus iners, læuam grauat ignea cuspis,
Luctificosq; Metus, Lethumq; immane, seueras
Dat Pluton comites. Illam iubet ire silentes
Inter Claustricolas, & te peruadere furtim,
Sancte Senex, qui lethali formidine torpens,
Deserta morerere domo, tecumq; sepulcro
Inferres Phariae monumenta Viraginis. Ergo
Aëra per medium liuentibus incita pennis,
Fertur, & infensam luci, noctisque tenebris
Gaudentem simulat Volucrem, celeriq; volatu
Limina iussa petit: cunctos in tempore Patres
Aspicit, vt mos est, abitum de Sede parantes.
Insedit foribus, gressus obseruat euntum,
Zosi non opperiens. Vt cui mens laeua, furensq;
Subdit Mars stimulos, vnum vt de millibus ense
Occupet, & crudas exerceat improbus iras.
Iamq; alios, rursumq; alios Fera saeua notarat.
Egreditur tandem, mora nulla, niualibus armis
Imbellem aggreditur, flammisq; sequacibus vrget.
Olli continuo per opertos diditur artus
Arida succiduo glacies admista tremori,

Ac ſeſe algentes paullatim torridus ignis
Ingerit in venas: populatrix flamma repente
Proditur indicijs, geminatur anhelitus oris,
Ore auras captat, feſſo rubor errat in ore.
Ergo refert lento veſtigia languida motu,
Insternitq; humili languentia membra grabato.
Hoc erat, exclamans, mihi quod præſagijt ingens
Femina. Iam Peſtes Monſtrum exitiale ſecutas
Excierat, ſuprema hominem quo perderet aura.
Inde tamen, Senij cui credita cura tuendi,
Summouit Genius, Febrim conſiſtere paſſus
Ad paucos Soles. Denos nondum axe recurſus
Sol quater expleràt; dulce in penetrale receptos
Viderat ille Patres; Menſis lux nona Cypraei
Inſtiterat, Seniorq; lue perfunctus edaci,
Frigida cum ſummae langueret portio noctis,
Praeuia venturae lucis, ſic ore profatur:
Naſcere, quae toto tarde mihi redderis anno,
Naſcere fauſta dies, quam per ſpatia ampla morantẽ,
Tarda reuertentis dum flectitur orbita Solis,
Expecto, quae ſola venis paritura petitos
Congreſſus: effunde iubar; te namq; reuerſa,
Chriſti Epulum Paſchale redit, votumq; roganti
Redditur. Aurato ſed Lucifer exit ab ortu.
Tum ſtata ſacra ferunt, ſtratos ex ordine Patres
Frugibus intactis, roſeoq; cruore Sacerdos

Refficit, assuetos mox lætior inchoat hymnos.
Pæne Poli media Titan plus parte tenebat:
Quod simul aduertit, iussas petere ardet arenas
Ocyus; hinc Vrnam, qua mystica liba recondat,
Accipit, & calathum tenui de vimine textum.
Intus Palmarum fœtus, rugosa locatur
Carica, & egelidis perfusa legumina guttis.
It propere, & tardus comitatur Vesper ad vndas.
Substitit in ripis, & per Iordanin amœnum
Intuitus spargit crebros, per flumina si quam
Forte ratem videat, quæ gaudia nota reportet.
Cedebat nocti casurus in æquor Apollo,
Ex alijs nostrum rediturus in æthera regnis,
Noxq; pruinosis crinem redimita tenebris,
Nigrantes vrgebat equos. Ille æquora longo
Prospectu Solymæa legens, trabe nec tamen vlla
Cognita adhuc, animi hæc pendens. Mulierne priores
Intulit huc plantas, dum nil dispendia voluens,
Segne iter ingredior? sed enim nec stupea nauim
Vincla ligant, totaq; vacant retinacula ripa.
Forsan ab aduerso dum respicit aggere inane
Littus, & insessum nulli, rata fluxe per auras
Imperia, in solitos voto fraudata recessus
Tristis abit? Sed nec longo processit Olympo,
Cumq; choro Astrorum Nox Cæli limine in ipso est,
Et nunc tempus adest, nostram quo migret in actam.

Fors nullos molitur adhuc ad littora gressus,
Esto; viæ mentem calor excitet, vnde biremis,
Qua flumen sulcare queat? sine puppe fluentum
Intret, & instabilem non horreat ire per vndam?
Heu me infelicem? quis me spe deijcit? ecquis
Extrahit in luctus, nec parto reddit honori?
Tu, Deus, exigua passus qui claudier vrna
Hanc propter, miseræ ne despice vota senectæ.
Dumq; iterat Senior lacrymis ea carmina, tandē
Emicat oppositam Soboles Aegyptia in oram.
Exiluit, tantusq; obijt præcordia dulcor:
Irrepsit quantus quondam per Moseos agmen,
Splenduit obscura lucens cum nocte Columna,
Inq; die Angelico nituerunt nubila ductu.
Qua tamen arte fretum superet, dum pectore versat,
Stat dubius, mistoq; metu sua gaudia librat.
Illa vbi protenso gaudens super astitit amnis
Margine, saluifico signans vada peruia signo,
Mobilibus se credit aquis, secura per vdum
Vadit iter, famulus passim substernitur humor,
Nec tenui gressus aspergine tinguit euntis.
Salue, prisca Fides Patrum, Christi aurea salue
Compes, amoris opus, rerum gratissima merces.
Hac pede vel sicco, duce te, transnauit, in æthram
Olim flammigero vectus qui dicitur axe;
Hac sancti, Duce te, Isacidum gens fœderis Arcam

Intulit, ingrati pepulit contagia morbi
Septena Namaan lotus vice gurgite in isto,
Imperijs veneranda tuis rota Solis hebescit,
Ac relegit conuersa uias, imponis habenas
Fluminibus, transfers aliena in culmina montes.
At vero intactis sulcantem flumina plantis
Littora mirantur circum, mirantur & vndæ.
Astupet ipsa soror Phœbi, noctemq; verendam
Irradiat maiore coma, non cornua pura
Fronte gerit, pleno orbe tumet, radiosq; comarum
Explicat, excelsum Cæli dimensa cacumen.
Ipse etiam vitreis hilaris Iordanis ab antris
Extulit auratam faciem, lumenq; rotauit
Dulcius, ac Diuæ pedibus gradientis obundans,
Sæpe verecundo vestigia lambere fluctu
Appetijt, passimq; suos testatus honores,
Elicuit placidis festiuum murmur ab vndis.
Quid quod & instrata Senior procumbat in alga,
Oblitus se ferre Deum? ni sancta Virago
Admoneat, quæ forte vadis librata supremis,
Cursus ad ripæ tumulum propioris agebat.
Appellit, glaucaq; tremens exponitur vlua;
Accuruat tum genua solo, vitreoq; latentem
Carcere lætanti sic voce affatur Iesum.
Tun' igitur, cui iure pari concedit ab æuo
Orbem regnandum Genitor, cui machina Cæli

Tota patet, breuiorq; tamen, quam quæ potis amplo
Te Dominum gestare sinu, tu qualis Olympo,
Et quantus, frugum sub nube reconditus arcta
Hic ades? indignam dignaris munere tanto?
Disijce iam, quidquid tenebrarum pectore nostro
Clauditur, & larga radiorum mole refusum,
Multicolore pias imitetur luce Columbas.
O utinam veros animæ domus induat ignes,
Inq; tuas abeat flammas: vt vertitur ignis
In faciem, viresq; nouat, quodcumq; calenti
Turbine corripitur: Tu Christe, per Azymon almi
Corporis, oro, tuam me, si haud indebita posco,
Transfer in effigem, puroq; hinc assere Cælo.
Vt te, multiplici post tempora lapsa rotatu,
Optatum toties, flagrāti lumine tandem
Aspicio, totoq; libens te corde recepto!
 Tum trepidante manu vitalia liba Sacerdos
Obtulit, ambrosioq; animam satiauit inhaustu:
Excurrit, mediosq; fluens medicamen in artus,
Circumfusam animam diuinæ in viscera mentis
Interiora vocat: stat terra immobile corpus,
Aetheria veluti defunctum luminis aura.
Qualiter imbriferi degens in vertice montis,
Prætrepidat, nimiusq; ligat dum pectora terror,
Deficit exanimis, nec iam amplius æthera carpit,
Hunc penes eliso si decidat aëre fulmen.

Vtq;

Vtq; diu insolita melior dulcedine sensus
Delicuit, ceu torpenti sibi reddita somno:
Nunc, ait, o Superum Princeps, nunc, deprecor, Orbis
Eripe me vinclis, famulam dignare perenni
Libertate Poli, discussis vidimus vmbris,
Quem sæcli Dominum, largitoremq́; bonorum
Ante renascentis dederas cunabula Mundi.
Mox affata senem. Parce, o Pater optime, parce,
Hoc quoq; venturum mens est si poscere in annum.
Hinc abeas, & , Sole nouo, cum liqueris Aedem,
Antiquas molire vias, quo limite primum
Sedimus, in primas vbi soluimus ora loquelas:
Nempe tibi nostri maior tunc copia, tecum
Non vacat hic seras producere longius horas.
Subdit ad hæc. Vtinam lateri, Cælo auspice, detur
Vsq; hærere tuo, cordi preciosa voluptas
Afflueret, dulces caderent in gaudia luctus:
I tamen, & nostri, quæcumq; ea, dona canistri
Tolle prius, modico te nunc solare paratu.
Illa Paretonium non aspernata legumen,
Exilem comedit lentem, dein cætera lenis
Respuit, illapsam, memorans, diuinitus auram
Posse implere hominem duplicis munimine vitæ.
Ilicet insiluit flumen, præcinctaq́; flammis
Rursum oras sancti tenuit suspensa fluenti:
Prosequitur visu Senior, littusq; serenis

Fletibus irrorat, queritur mensesq; rotandos,
Aestinasq; moras, non iam cessisse labores
Hibernos, Cælumq; nouo non ire meatu.
Lux oculos sed lassat iners: per nota viarum
Regreditur, reducesq; anni suspirat habenas.
Nondum raptus honor stellis, tellure sub ima
Nox nondum sese occulerat; velocior Euro,
Exiguis spatijs; bisdenas quâ via luces
Postulat, & longo protenditur ardua tractu,
Vltimus exacti sic vrget terminus æui,
Se MARIA assuetis reddit gauisa latebris.
Empyreas supra Turres, culmenq; supernum
Aetheris, augusta stat maiestate verendus
Astrorum Genitor: solio subduntur eburno,
Innumeros inter cuneos, famulasq; cohortes,
Tempus, in æternos numerum quod diuidit orbes,
Et Natura parens: cruda huic, viridisq; senectus,
Perpetuusq; decor, magno indefessa labore
Inuigilat Mundi curis, rerumq; sequestra
Fœdere concordi pugnantia semina iungit.
Cura prior, grauida fecundæ Matris in aluo
Iunxe elementorum seriem, quibus ille recisus
Certandi genius, qui cuiq; ab origine Mundi
Inditus: hinc siccis vbi non humentia pugnant,
Frigida non calidis, vno componit aceruo,
Atq; rudem massam diuerso sidere Cæli

Expolit,

Expolit, ac dignum decus imprimit: vtq; Tonantis
Fingat in effigiem, cum iam stata tempora Olympus
Attulit, ante Deum sistit, qui informia pulchram
Spiret in ora animam, ducendaq; tempora dicat.
Scribit dicta Senex; hinc certum Pignus in auras
Mittitur, edicti spatium quod finiat æui:
Quodq́, recidendæ cum fila breuissima vitæ
Vertuntur, vel lethali Mors atra veneno
Orbe rapit, vel bellorum caligo cruentat,
Obruit aut blandi pellacia subdola Ponti,
Adde frequens Morborum agmen. Postrema ruebant
Tempora, Niliacum poscunt fata incita Germen,
Afflatamq; animam mitis Natura reposcit.
Ergo non maciem, turpi aut vndantia tabo
Vlcera, non febres instillat in ossa furentes:
Supremum iubet ire Gelu, placideq; per artus
Influat, & molli faciat decumbere somno.
Iussum Frigus adest; metasq; vbi mortis adesse
Sensit, fusa solo, purumq; sub æthera tollens
Lumina. Numquid, ait, maturior hora propin-(quat,
Alme Deus, qua me tandem compaginis huius
Liberet hospitio, per venas lene fluens Mors?
Promissas porro ad sedes mens aduena, carnis
Vsa satis laribus, tam pleno pectore anhelat;
Quam cui Iudæas votum contendere ad Arces,
Perq; Vrbes Pharias iter haurit, forte Canopi

Delicijs longum interea diffluxerit ille,
Si tamen excutiat mentem Pietatis imago,
Ingemit, atq; loci sortem execratus acerbam,
Parthorum iaculis, contortoq; ocyor igne,
Digreditur, votasq; volans festinat in oras.
At tu, cum nexus animæ præstrinxerit imos
Triste Gelu, & propior tremulos mors presserit orbes,
Mensq; abiuncta luto, natiuas exeret artes,
Diuinamq; aciem, da, ne quid flebile, ne quid
Cernat atrox, neu nigra aliquem de stirpe profundi
Dæmonis, æternos trepidam qui raptet ad ignes.
Sunt tria regna tibi, meritis quæ digna rependunt,
In totidem discreta globos: haud regna petuntur
Summa mihi, degant illic, qui labe recisa
Corporis, ingrati fleuere piacula Mundi,
Perpetuum casta complexi mente serenum.
Sat, si in me tætro nigrantis ab agmine turmæ
Nulla ruat facies: intrem regna infera, non quæ
Torquet inocciduo pœnarum examine toruus
Rector, & æternum squallentibus asperat vmbris:
Sed quæ ardent pœnis, quæ olim decrescere norint,
Caligant vmbris, quæ olim vanescere norint.
Tuq; adeo, timidæ pridem tutela carinæ,
Diua Potens, primis quando mihi lenis in annis,
Sis, rogo, nunc eadem; nec me iam morte sub ægra
Versantem, atq; oculos instanti nube grauatam
Desere:

Desere: tu nantem verax Cynosura petito
Redde Polo, ac sedes (si fas) concede paternas.
Dixit: & apprēsa, quæ se fors obtulit, hastæ
Cuspide, deserta scripsit breue Carmen arena.
CONDE solo MARIAM, terrā super inijce terra,
Zosime, pallenti me Mors excludit ab orbe,
Nocte sub extrema, sacræ post gaudia cenæ.
Protinus in speciem moribundæ sternitur, ac se
Poluerea componit humo; sic membra locarat,
Effusus lecto iam iam moriturus Iacob,
Et vultu Eoum spectat latus. Vltima lethi
Meta propinquabat: confestim fulgor ab alto
Defluus incingit corpus recline iacentis,
Lumineq; e medio Nubes emergere visa
Par niueis Cycnis, sulcoq; simillima lacteo
Hoc super incumbit, clausosq; recludit honores.
Inius femineis Cæli Regina cateruis
(Nempe suæ audierat vicinum funus alumnæ)
Cingitur; ipsa suo circum se Sole coronat,
Astra ligant duodena comas, prosternitur vltro
Ante pedes, longe radios accincta minores
Titanis; dextra Sanctissima Magdallene
Triste exosa peplum, promisso crine superbit.
Proxima terrenos Pelage indignata triumphos
Effulget, Solymis olim qua veste sub antris
Delituit mentita virum. Stat parte sinistra
Suaue

Suaue rubens Mariæ clypeati Neptis Abrhami,
Et roseo madidum siccat velamine vultum.
Iuxta habitu Thais pulcherrima, luce coruscat
Candenti, victaq; refert de Cypride palmam.
Mille aliæ comitum facies circumq;, supraq;
Funduntur, radijsq; caput morientis inumbrant:
Dumq; fauent oculis, his Virgo vocibus vsa est.
En hiemem post edomitam, fecundaq; nimbis
Tempora, florenti lætatur sidere Mundus:
Te quoq; post obitas clades, Orbisq; nocentis
Exilia, & stygij depressa insignia Monstri,
Felix extremæ complectitur exitus horæ,
Exitus, optatas aditum qui pandat ad oras.
Gaude animo, partæ prægrandia fœnora messis
Te Poli in Arce manent, tibi nulla ambage viarum
Huc accesse datur, quamuis se ostentet aperto
Nigra cohors Cælo, quamuis qua parte feramur,
Inuertat totos Serpentum Tartarus imbres:
Tende libens animum, plioraq; regna capesse.
Sic ait. Ast illi dudum præcordia frigus
Ambierat, tunc maiori se mole refundens,
Expulit exultantem animam de pectoris Arce.
Protinus exceptam socio dignantur honore
Cælestes Nymphæ, plausuq; ardente canoras
Exercent plectro citharas, cantuq; celebrant.
Haud secus eximitur dira dum sede Leonum

Fatidicus

Fatidicus Daniel, & primæ redditur aulæ,
Florentem nulla temeratus labe iuuentam,
Applaudunt Ciues, magnis & honoribus auctum
Suspiciunt, obitis obliuia luctibus addunt,
Fortunamq; leuem regali pignore firmant.
Sic & ab euicto remeans Golliade Pastor,
Attonitam Regis stipatus milite in Vrbem
Vadit, eum cithara versantes pollice neruos,
Et passim pharijs celebrantes orgia sistris,
Virgineae prædulce canunt per compita turbae.
At, ne perfunctum glaciali vulnere corpus
In putrem vertatur humum, purissima stillant
Nectara, mãsuris Superum libata fluentis,
Inde colorata redeunt trans æthera nube,
Et repetunt Cæli suprema decemplicis arua.
Assurgit flexo Titan redeuntibus ore,
Qui tunc eripiens flammas propioribus Astris,
Splendidior tremulas radios frangebat in vndas,
Purpureumq; diem curru meliore vehebat.
Quiq; comas dum late aperit, largoq; serenat
Igne Polum, infusa conspectum luce cadauer
Irrubuit, clarisq; diem non inuidet Astris.
Tertius assuetum bigas reuocabat in orbem
Cynthius, angustas protendens longius horas:
Nudatumq; gelu, reduciq; ab Sole tepentem
Aethera, iam triplici spargebat Flora sereno:

Visaq;

Visaq; millenos annorum euasse rotatus,
Lux indicta aderat: dulci fremuere tumultu
Corda Senis, desiderio qui lucis amatæ
Pæne extabuerat: parat ad MARIAM ergo remensa
Ire via; Solymas actutum transmeat vndas,
Perq; Nemus tacitum, desertaq; cognita terra
Incomitatus abit, solersq; hac voluit, & illac
Sollicitos oculos, num paßim certa cupiti
Emergant monimenta loci, quo grande quiescat
Pignus: sic visu saltus rimatur acuto
Venatrix acies, vestigia si qua latentum
Deprendat Leporum: mærens procedit, & vsquam
Nil, quod spectet, adest: questus hic altus amaror
Elicit interius: Men, o iustißime Diuum,
Mitibus alloquijs, sanctisq; a vultibus arces?
Magnum equidem, rarumq; viris, posse ora tueri
Numinis, humana cuius similatio in vmbra est,
Et cui Terra patens vt seruiat, haud ego tanti
Esse putem: tamen huic duplici si affamine per te
Congressus, si mirandæ mihi linea vitæ
Innotuit, leges redeundi edixit; opertum
Redde decus, neue, o, tantum perijsse viarum,
Votaq; fusa velis. Pergit, campiq; per oras
Progrediens, humectat iter: nec longa moratur,
Signa loci apparent: Sterilis terga arida Torrens
Explicat, vndanti flammarum cinctus honore.

Accedit propius, nigra tellure iacentem
Aspectat MARIAM, ductis ad pectora palmis.
Nullum fronte decus, spiramina nulla latentes
Concipit in venas, sparsum riget vndiq; frigus:
Diriguit visu, tacitamq; recessit in arcem,
Diuisus per membra calor, corpusq; reliquit
Segnius, & pallentes prætulit in cute Buxos.
Idem vtriq; color, frigusq;, eademq; per artus
Segnities; viuo credas cum Patre cadauer,
Et cum frigenti certare cadauere Patrem.
Tandem animi redeunt, leuiorq; vbi corde resedit
Horror, in immensum resolutus protinus imbrem,
Corpus obit, forma fruitur miserandus inani,
Expleriq; nequit; iunctis modo frigida palmis
Oscula, nudatis modo diuidit oscula plantis.
Vtq; diu hospitium felix immobilis ore
Ambiit, has pallens exclusit deniq; voces.
Hosne ergo affatus, atq; hæc libanda reseruas
Gaudia, præsenti mihi dum promitteris anno,
Pacatosq; animos, hæsuraq; verba relinquis?
Scilicet, o fallax rerum tenor! vt tua spectem
Funera, & exequias, extremaq; munera soluam.
Me miserum! culpemne moras Cæliq;, meiq;,
Erroresne meos, admissaq; crimina? saltem,
Si certum fixumq; Polis, vt lumina vitæ
Desereres, preßissem oculos morientis, & auras,
Extremas

Extremas auras abeuntis ab ore bibissem;
Saltem, si immotum fatis, vt in æthera ouantem
Efflares sine teste animam, vel nomine solo
Clareres, dubium ne te vulgaret in Orbem
Fama anceps. O primorum transcendere metas
Digna Patrum, ni præproperus te ad limen Olympi
Sollicitasset amor. Tu Cœli Sidus, Eoæ
Præsidium tu grande plagæ: felicia semper
O sola, quæ longis ea Femina presserit annis, (ram
Quam quondam vndantem lacrymis, terrisq; datu-
Virgineam sobolem, trux ore obsederat Anguis,
Anguis Virgineam sobolem missurus in aluum,
Vertice septeno cui cornua dena rubebant.
Elusus tamen iste; Polo transmiserat ortam
Progeniem Mulier, binis quæ postmodo in alis
Fulsit, & in vastam fugiens concessit Eremum;
Tu geminas accincta alas, tu frigida seruans
Arua diu, Angelicis iunxti commercia turmis,
Sæpius in summi gremium delata Parentis:
Et quamquam superi diuina ad pondera vultus
Suspicienda, hebetem nondum cæleste rigasset
Mentem, cælestis quod gignit Gloria, lumen;
Tu nec adhuc tanto dignam te munere ducens,
Flectebas oculos animæ, sparsoq; per Orbem
Orabas veniam sceleri, sanctumq; refundens
Diluuium, proprij delebas crimina mundi.

Felix sorte tua, cuius iuga desuper alta
Armeniæ, scopulis exempta minantibus Arca,
Sedit, & emißam cernens de nubibus Irin,
Obscenum sacris gaudet lotum imbribus orbem.
Sed quid ego hæc tandem? cum nota, ignotaq; raptim
Hinc abeas, superetq; tui vix fama superstes?
Ah dolor! an nomen nobis meminisse relictum?
Quando autem ægrescunt gemitus, crebroq; fatiscunt
Rore genæ, vocumq; calor mihi torpet in ore:
Siue ad Cælicolum tractus, vacuasq; cathedras
Carpis iter, seu promissa iam sede quiescens,
Vesceris æternis dapibus, plenaq; tueris
Fronte Deum, liquidis in quo ceu fontis in vndis,
Aut læui in speculo, Mundo tibi noscere promptum
Quæ sint, quæ fuerint, & quæ ventura trahantur,
Aspice res Orbis, rerum qui sceptra fatigant,
Aspice nutantes Dominos, quo firma per æuum
Relligio, fœdas non contrahat oblita labes.
Me me etiam, tua quem lacrymis ad busta profusum,
Complexumq; pedes, supremaq; iusta parantem
Luctus habet, mitis cælestibus aspice regnis.
Hæc ait. In læuam tristis dein lumina flectens,
Impressas tellure notas, nomenq;, obitumq;
Perlegit; extemplo sæui vis mœsta doloris
Lenitur, paullumq; abeunt mala nubila vultu.
Vt circunfusum nebulis, pluuiaq; grauatum
Aere

Aëra, ridenti Thaumantias ore serenat.
Tum parat inferias, & longo murmure carmen
Exequiale canit. Vix dum complerat, & instat
Cura recens, quo te condat, decoretq; sepulcro,
Aegypti sublime decus, se & viribus aui
Exhaustum, inualidos sola non admittere sulcos.
Qua tamen arte potest, truncati fragmine ligni,
Impiger vrget humum; sed prima in viscera crudũ
Aequor, hiat tantum, summaq; crepidine vulnus
Accipit, insudat pressans: at longius ictus
Haud processe videns, abijcit spem, condere fossa
Posse pigrum corpus: crebra hinc suspiria, secum
Multa rogat Superos; dexra cum parte Leonem,
Deiectumq; iubas, & nil crudele minantem,
Prociduumq; genu, magnæ ad vestigia Matris
Astare, ac blanda gressus allambere lingua,
Respicit. Intremuit pallens, desuetaq; diras
Arua feras alere expauit: sed mite Leonis
Ingenium spectans hominem, dulce annuit, ac se,
Dum cauda alludit, blandeq; ante ora coniscat,
Comiter imperijs offert: Rex magne ferarum,
Tum Senior, Diuis quando huc te afflantibus infers,
Meq; viae pondus, saeclisq; effaeta senectus
Fossoris nullos patiuntur ferre labores,
Corpus vt hoc terræ mandem: tu cui noua feruent
Pectora, & immani florent in corpore vires,

Exple

Exple opus officij, glæbas pede frange iacentes,
Post, haud Niligenum tumulis, haud mole superbæ
Pyramidum, egesta bustum condemus arena.
Continuo se operi accingit, denteśq; rigentes,
Vulnificosq; vngues acuit, dein pectore toto
Demolitur humum, detritaq; segmina terræ
Egerit, & nitens aptam MARIAE excauat Vrnam.
Mox conclamatam conuoluens tegmine sancto
Materiam, effusus planctu, adiutante Leone,
Exiguo foueæ lentus tumulauit hiatu.
At Leo summißa Patrem ceruice salutans,
Natiuas, Agno assimilis, remeauit in oras.
Ille genu Pelusiacam veneratus Alumnam,
Cœnobij se in claustra refert, interq; cohortem
Fraternam laxis sua gaudia prodit habenis,
Et MARIAM memorat, MARIAM dū fluctibus almis
Sol oritur, MARIAM gremium dum Tethyos intrat.
Paullatimq; animas rumor dum gliscit in omnes,
Quotcumq; aut pietas, aut ardor adegerat illuc,
Spargitur in populos, NOMENQ; quod exijt Orbi
Viribus exiguis primo, maioribus inde
Auspicijs, nullaq; situm minitante senecta,
Aeternam recipit duplicato fænore famam.

Libri Tertij, & vltimi de vita D. Mariæ Ægyptiacæ. FINIS.

TVMVLVS
DIVÆ MARIÆ AEGYPTIACÆ.

E Nili genuere plagæ, quæq; arua Philippè
Prole tument, annos edocuere rudes;
Edocuere quidem, sed crimina, quæ tamen Vrbe
Dauidis, auspicio Virginis, eluimus.
Hac in desertas Solymæ transcribit arenas,
Egrediorq; nouem hic lustra, obeoq; diem.
Zosimus hic tumulat, quā nunc Salomonis in oris,
Inq; Helenæ Templis enthea seruat humus.

F. Christophorus Laurus Perusinus.

In eandem a Io: Baptista Lauro decantatam.

Marcus Ballarinus Seminarij Clericus.

NON *sic pigmentis formas expressit Apelles,*
Non sic Phœbæo lumine Stella micat;
Vt MARIAE gestas pingit res carmine LAVRVS;
Vt fulgore Dei Dia Virago micat.

AD EVNDEM.

Io: Baptista Cecconius.

DENT *alij molles Elegos, pastoria ludant*
Carmina, & omniferi fertile Ruris opus.
Heroum studia, ac dubij discrimina Martis,
Plenum lasciuis dent Epigramma notis,
Hæc alij maturi æuo: tu in flore Iuuentæ,
Cum septenam Vltra Vix trieterin eas,
Longe aliud moliris Epos, cælestia, LAVRE,
Plectra moues, Pharij PIGNORIS acta sonas.
Ergo alij Baccho crines, Vel Apolline cingant,
Auspice tu Vero serta Tonante feres.

REGISTRVM.

Quaterniones quinque.

A B C D E.

Sed E est duernio.

PERVSIAE,

Ex Typographia Vincentij Columbarij. M.D.C.IIII.

SVPERIORVM PERMISSV.

MAN
TUANI

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm